

Edukatie: kreatievorming.

Foto: S. de Vries

B.J. CENTRUM AEKINGA STRAKS OVER IN B.J. NOORD

In de diverse regionale en landelijke dagbladen is er ruimschoots aandacht aan besteed: er moet voor de zoveelste keer bezuinigd worden in de jeugdhulpverlening; ook Aekinga krijgt daar in zijn deel.

De provincies krijgen de verantwoordelijkheid voor de planning en financiering van de jeugdhulpverlening.

In dit kader is een plan opgesteld om te komen tot één grote B.J.-

door: Jan Mos,
adj. directeur

Noord organisatie voor de jeugdhulpverlening in de provincies Friesland, Groningen en Drenthe. De Centra Aekinga in Appelscha, Papenvoort in Rolde, De Baanderhoek in Zweeloo en B.J. Groningen gaan daarin samen. Het internaat "De Baanderhoek" in

Zweeloo wordt opgeheven. De hulp aan jongeren wordt uitgebreid van 305 naar 400 plaatsen door lichtere vormen van hulp toe te passen. Het hoofdkantoor van het toekomstige B.J.Noord wordt in Groningen gevestigd.

Voor Aekinga betekent dit in ieder geval dat de bouw van het nieuwe administratie-gebouw in de vorm zoals het gepland was niet doorgaat. Voor onze medewerkers houdt dit

onzekerheid in over de werkplek. De onzekerheid zal wel van korte duur zijn, omdat de hele reorganisatie binnen twee jaar afgerond moet zijn.

Voor Aekinga in z'n geheel is er een beter toekomst-perspektief binnen B.J.Noord dan dat het zelfstandig zou blijven, te meer omdat Aekinga geen landelijke voorziening kan blijven en zich wel moet richten op het noorden.

Op dit moment heeft Aekinga plaats voor 122 jongeren, een budget van 8 miljoen en 89 medewerkers.

De officiële opening en open dag had Aekinga gepland in het voorjaar van 1992, omdat dan ook het administratie-gebouw opgeleverd zou worden. Nu moet er eerst een ander plan gemaakt worden om dat de huidige entree nergens op lijkt.

We houden u op de hoogte.

Bijzonder Jeugdwerk sluit Drents internaat

APPELSCHA - Het Bijzonder Jeugdwerk (BJ), waaronder ook het centrum voor jeugdhulpverlening Aekinga te Appelscha valt, wil het aantal internaatsplaatsen in de drie noordelijke provincies drastisch verminderen. Daardoor moet het zestig plaatsen tellende internaat De Baanderhoek in het Drentse Zweelo worden gesloten. BJ loopt daarmee vooruit op te verwachten bezuinigingen in de jeugdhulpverlening.

De sluiting van De Baanderhoek maakt deel uit van een plan van BJ om de centra in Friesland, Groningen en Drenthe in één organisatie onder te brengen, de zogenoemde "BJ-Noord". De nieuwe organisatie moet over twee jaar een feit zijn. Het hoofdkantoor zal in Groningen worden gevestigd.

Hoewel het aantal internaatsplaatsen wordt teruggebracht, zal de totale capaciteit worden opgevoerd van 305 naar 400 plaatsen. Door internaatsplaatsen in te leveren kunnen de lichtere functies, zoals ambulante zorg en preventie, worden uitgebreid.

Het vakinternaat Aekinga hoeft geen plaatsen in te leveren. Het Fasehuis van Aekinga in Heerenveen, waar jongeren worden getraind in kamerbewoning, krijgt waarschijnlijk een kleine uitbreiding. Directeur Dik de Graaf van Aekinga stelt dat alle BJ-centra flexibeler zullen moeten gaan werken en over de provinciegrenzen heen moeten samenwerken. "Het plan beoogt niet een koude sanering van de Baanderhoek. Alle centra gaan in deze beweging mee", aldus De Graaf.

BJ loopt met het plan vooruit op de te verwachten gevolgen van een aantal ontwikkelingen in de jeugdhulpverlening. Door bezuinigingen en decentralisatie zal de subsidie voor voorzieningen verder afnemen, zo verwacht BJ. De vier BJ-centra in het Noorden hebben nu een budget van in totaal f 21 miljoen. Volgens het plan kan dit budget teruggebracht naar f 20 miljoen. BJ heeft het plan inmiddels voorgelegd aan de betrokken provincies.

Leeuwarder Courant 10/9/'91.

Even voorstellen

Mij viel de eert te beurt me langs deze weg nader aan jullie voor te stellen. Mijn naam is Wianne Maring, ben 21 jaar en kom uit Donkerbroek.

Sinds 24 september j.l. werk ik vier dagen in de week in Aekinga in het kader van het Jeugdwerk Garantie Plan. Vorig jaar heb ik het diploma van de één-jarige MEAO behaald (de secreteriële kant). Vanaf januari dit jaar heb ik via het J.W.G. bij de gemeente gewerkt in Oosterwolde.

Ik heb daar 19 uur in de week secretariële en administratief werk gedaan. Toen vond ik het tijd worden voor iets anders.

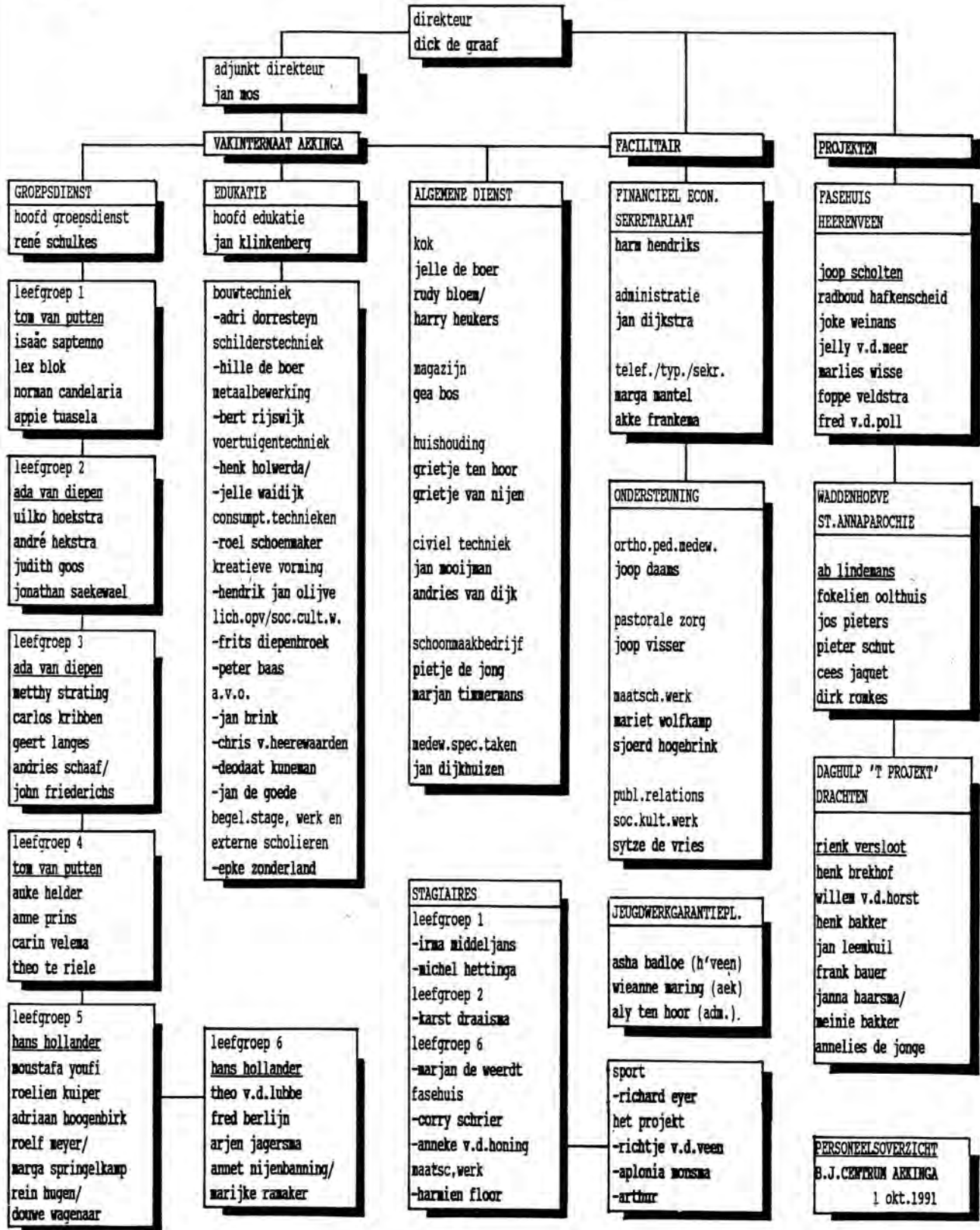
Het vinden van een nieuwe werkplek ging niet gemakkelijk, aangezien de werkzaamheden met 13 uur in de week uitgebreid zou worden. Dit werd opgelost, en nu ben ik, in eerste instantie voor zes maanden, werkzaam in Aekinga.

Ik heb de bedoeling om volgend jaar verder te gaan leren en nu bezig met het inwinnen van informatie, onder ander over een vertalers-opleiding. In de tussentijd hoop ik hier veel te leren en hoop ik dat het van beide kanten goed zal bevallen.

Wianne Maring

Overzicht personeel

b.j.centrum aekinga appelscha

bvms

TERUG KIJKEN MET HEIMWEE

Drie weken Tsjecho-Slowakije die diep indruk hebben gemaakt

In het kader van Europahulp Kinderhulp, maakten jongeren uit Tsjecho-Slowakije een reis naar Nederland. Zij werden gehaald met bussen en verbleven in Zeeland. Om zo efficiënt mogelijk gebruik te maken van deze bussen werd in de tweede helft van de maand juni dit jaar BJ-centrum Aekinga aangeboden om met de BBJ-bussen een reis naar Tsjecho-Slowakije te maken. De verblijfplaats zou een natuurschool zijn in Svetla. Dit aanbod werd aangenomen mits te kosten niet de pan zouden uitrijzen.

Groep 6 werd deze kans geboden i.v.m. het feit dat de groep uitge-

bouwd zou worden met een aantal observatieplaatsen en een nieuw team was samengesteld. Hierop volgde een aantal weken waarin koortsachtig werd gewerkt aan de

tekst: Theo v. d. Lubbe
Hans Hollander
Jan Mos

voorbereiding van de reis. Voor de ouders en plaatsende instanties werd een informatie-bijeenkomst georganiseerd. De laatste week voor vertrek moest er nog voor een vervangster gezorgd worden i.v.m. ziekte van één van de teamleden.

Op zondag 18 augustus was het dan zover! We vertrokken 's morgens om 7.30 uur en overnachtten in een jeugdherberg bij Erfurt, grens Duitsland - Tsjecho-Slowakije. Maandagavond 11.00 uur kwamen we aan in "Svetla v prirode", de natuurschool; de ontvangst was heel hartelijk met o.a. een complete warme maaltijd.

Deze natuurschool is door verschillende industrieën opgezet om carpatiëntjes uit deze gebieden een bepaalde periode een gezonde omgeving te bieden. Tijdens de maande juli en augustus wordt hiervan geen gebruik gemaakt.

Ons onderkomen scola priroida

Tijdens de reis.

Na een goede nachtrust werd ons een echt Tsjechoslowaaks ontbijt aangeboden met o.a. hete paprika, zuurdesembrood en eiersalade. Voor de liefhebbers was er pindakaas en pasta uit Nederland.

De eerste dag hebben we gebruikt om ons te installeren en kennis te maken met de andere groepen jongeren uit Nederland, Groningen, die met de tweede bus van BBJ naar Svetla was gereisd. Deze jongeren waren wat ouder en hadden een ander doel, nl. werkzaamheden verrichten in een bejaardentehuis. De samenwerking tussen de verschillende groepen was prima.

Om het gemeentehuis van Svetla nad Sazavou werd een delegatie van ons ontvangen door de burgemeester, de heer Staneck. De heer Staneck heeft gedurende 20 jaar in Haarlem gewerkt bij de gemeente, afdeling culturele zaken. Hij stelde ons voor aan de mensen waar wij tijdens ons verblijf in Svetla mee te maken zouden hebben.

De heer Zmek Jaroslav was adjunct-directeur van de natuurschool; hij deed zijn uiterste best om het ons naar de zin te maken. Iedere mor-

gen kwam hij na het ontbijt even langs om eventuele problemen op te lossen. Gewapend met diverse woordenboeken kwamen we er best uit. De jongeren vermaakte hij regelmatig met wat goochelachtige trucs.

De heer Miloslov Cepek was een

De krententent van de scouting zeer professioneel.

van onze gidsen. Hij is werkzaam als ingenieur bij de glasfabriek; ongeveer 50% van de inwoners van Svetla werkt in deze fabriek. In z'n vrijetijd is hij aangesloten bij de scouting. De heer Cepek organiseerde verschillende tochten voor ons naar o.a. een kasteel en de natuur in.

Een vrouwelijke collega van hem, Zdana, leidde ons rond in de glasfabriek, waar het glasblazen nog handwerk is. Ook zij stippelde een aantal tochten voor ons uit. Later kwamen we in contact met een leraar Engels, die het bijzonder prettig vond om met buitenlanders Engels te spreken en voor ons een activiteit verzorgde. We hebben Praag, een zilvermijn in Kutna Hora en een prachtig kathedraal in Havlickuv brod bezocht.

In het dorp werden al snel contacten gelegd; het ontmoetingscentrum was de disco in het dorp. Onze jongens waren "steenrijk" naar Tsjechoslowaakse begrippen. Toch presteerden sommige jongens om de laatste week zonder zakgeld te zitten.

De voorlaatste avond hebben we ten afscheid een Hollandse avond georganiseerd als dank voor de genoten gastvrijheid. De Hollandse kaas, zure haring en "echte" koffie vielen in de smaak. De op Aekinga vervaardigde messing olielampen werden overhandigd, de zak spelmateriaal, door de sportleiding van Aekinga samengesteld, aan de

scouting gegeven. Een film van Bert Haanstra over Nederland gaf een beeld van ons land met klompen en molens.

De volgende dag werden we op het kantoor van de heer Zmek geroepen en ontvingen wij van hen allerlei cadeaus. Al met al hartverwarmend! Een traan werd weggepinkt en bij een aantal vriendinnetjes van jongens bij het afscheid meer dan een traan.

Reacties van jongens op de terugreis: "Wat zijn wij eigenlijk verwend." "Toen ik die meisjes zag huilen schaamde ik me; voor mij was het eerst maar een spelletje." "Wanneer gaan we weer naar Svetla?" "In Nederland kunnen we weer patat eten."

Doelen die vooraf op Aekinga op een rijtje werden gezet:

- Op een versnelde wijze het nieuwe team en de groepsleden kennis laten maken met elkaar en de werkwijze op elkaar afstemmen.
- Opstarten van het mentorschap van groepsleiding met jongeren.
- Plaatsingsdoelstellingen individueel toetsen, eventueel aanpas

sen; dit geheel in toekomstperspectief zetten.

- Jongeren intensief begeleiden, znodig confronteren met haalbaarheid van hun toekomstplannen in het licht van hun recent gedrag.
- Jongeren leren over zichzelf en hun problemen te praten en te schrijven; daartoe had iedere jongere een eigen dagboek.

EVALUATIE

Met name de wat oudere jongens hebben zich goed gevoeld bij deze werkwijze en pakken op hun manier hun werkpunten op. De speelse, jongere jongens konden niet echt goed uit de voeten met het dagboek. Hun perspectief-zoeken speelde zich af in de individuele mentorgesprekken.

Drie weken afwezigheid van Aekinga betekende ook voor een deel regelstructuur loslaten, anders hanteren. Praktijk is nu dat het team drukdoende is om dit gegeven weer in te brengen in de leefgroep.

En..... was er eerst sprake van heimwee naar Holland, nu is er soms sprake van heimwee naar Tsjechoslowakije.

Scoutingkamp, iedereen mocht het even proberen, gevolgd door applaus.

Groepen Aekinga naar Tsjechoslowakije

APPELSCHA - Twee groepen jongens uit het centrum voor jeugdhulpverlening Aekinga te Appelscha vertrekken op 17 augustus voor drie weken naar Tsjechoslowakije. Ze zijn uitgenodigd door de burgemeester van de Tsjechische plaats Svetla, die ruim twintig jaar in Nederland heeft gewoond. De jongens zullen in Svetla worden ondergebracht in een internaatsschool.

De reis is mogelijk doordat de Stichting Bijzonder Jeugdwerk, waar Aekinga onder valt, in augustus een groep van 34 Tsjechische kinderen moet ophalen. Deze kinderen zullen via de Stichting Europa Kinderhulp worden ondergebracht in een vakantie-centrum in Zeeland. De bussen van de Stichting Bijzonder Jeugdwerk nemen op de heenreis de jongens uit Aekinga mee, en nadat ze in september de Tsjechische kinderen hebben teruggebracht, gaan de Aekinga-groepen weer mee naar Nederland.

Volgende week, als voor de meeste groepen van Aekinga de vakantie al

weer is afgelopen, worden op het internaatsterrein drie nieuwe paviljoens in gebruik genomen. Aan de paviljoens is ruim een jaar gewerkt. Dankzij de nieuwe accommodatie kunnen de pupillen die tijdelijk in de Eikenhorst in het Drentse Geeuwenbrug verbleven, weer terug naar Appelscha. Het is de bedoeling dat over enkele jaren ook de overige verouderde paviljoens door nieuwbouw worden vervangen.

(Uit Leeuwarder Courant van vrijdag 2 augustus 1991.)

COLOFON

AEKINGA-INFO

is een uitgave van **B.J. Centrum Aekinga** in Appelscha, en is bedoeld als informatieblad voor de ouders van jongeren die in het vakinternaat in Appelscha verblijven, en voor de instanties die deze jongeren geplaatst hebben.

AEKINGA-INFO

verschijnt vijf tot zes keer per jaar en staat onder redactie van René Schulkes, Anne Prins en Sytze de Vries.

Vormgeving en samenstelling:

Sytze de Vries.

Lay-out en druk:

Drukkerij Van der Meer v.o.f., Oosterwolde (Fr.).

Het volgende nummer van Aekinga Info verschijnt medio december.

Aan dit nummer werkten o.a. mee: Frits Diepenbroek, Jan Mos, Jan Klinkenberg, Anne Prins, Wieanne Maring, Sytze de Vries, Lex Blok, Theo v. d. Lubbe, Hans Hollander.

Overige foto's: Sytze de Vries.

Edukatie met élan van start gegaan

Begin augustus is het docententeam enthousiast uit de startblokken gegaan voor het nieuwe cursusjaar '91/'92.

Vlak voor de zomervakantie hebben we de inventaris van de A.V.O.-docenten verhuisd naar de vier bij de op de dierenwei geplaatste noodlokalen (die overigens prima bevalen).

Praktijk- en theorielokalen staan nu bij elkaar in de buurt. Het "onderwijsgebouwen" (een typisch mode-woord....) is hiermee goed overzichtelijk en beheersbaar geworden.

Het docententeam is "op volle sterkte". Na afwezigheid van enkele maanden vanwege rugklachten, is **Ghris van Heere-waarden** (wiskunde, rekenen en natuurkunde) weer in ons midden.

Onze docent **Jan Brink** is, na 35 jaar leraarschap, waarvan de laatste 15 jaar in Aekinga, aan het afbouwen. Jan vervult nu enkele specifieke taken, zoals remedial teaching (zeg maar: het individueel bijspijkeren van leerlingen) voor taal- en rekenvaardigheid en het afnemen van tests. Vanaf december a.s. zal Jan nog twee dagen per week op Aekinga werkzaam zijn.

Zijn lesgevende taak is overgenomen door **Jan de Goede**, die naast Nederlands ook wat wereld-oriëntatie en maatschappij-oriëntatie verzorgt.

door: Jan Klinkenberg
Hoofd Edukatie

Na een maand ervaringsleren in Frankrijk zijn de negen jongeren van leefgroep 1 weer neergestreken in het verbouwde Appelscha. Behalve vol goede voornemens, ook vol van gemaakte toekomstplannen, onder andere wat betreft scholing of richting werk.

Onze "begeleider externe scholieren en toeleider naar werk", **Epke Zonderland**, heeft het druk om samen met de Frank-rijkgangers deze plannen mede te realiseren.

Bij sport loopt in dit cursusjaar een stagiaire mee van het CIOS uit Heerenveen: **Richard Eyer**.

Vanuit de J.W.G.-regeling (het Jeugd-Werk Garantie-plan) is als administratief medewerkster werkzaam bij Edukatie: **Wianne Maring**, gedurende vier dagen per

week.

Om de informatie-overdracht tussen de leefgroepen en edukatie beter en efficiënter te laten verlopen, wordt er sinds augustus gewerkt met **overdrachtmappen**.

Alle relevante dag-informatie vanuit de leefgroep wordt hierin genoteerd en door de groepsleiding 's morgens naar school gebracht.

Na schooltijd brengt de (kontakt)-docent

de map met bijzondere info vanuit school weer terug naar de leefgroep. Een manier van informatie-overdracht, die ons goed bevalt.

Sinds ruim een maand zijn we aan het "proefdraaien" met een **niveaurooster**.

Voor de A.V.O.vakken (de theoretische vakken als Nederlands, wiskunde, rekenen, Engels) zijn de leerlingen ingedeeld in drie niveau-groepen. Het is een mogelijk didactische werkwijze om niveau-verschillen tussen de leerlingen onderling te overbruggen.

Binnenkort kijken we of dit niveaurooster aan onze verwachtingen voldoet.

Tot zover wat berichten vanuit de afdeling Edukatie van Aekinga.

De projectgroep ging weer

Met een geheel nieuwe groep jongeren in leefgroep één weer een maand in Frankrijk geweest.

Onder zomerse omstandigheden is er keihard gewerkt door de jongens aan een eigen haalbaar toekomstperspektief.

En het moet gezegd worden, na een maand van ups en downs mag het resultaat er staan, want inmiddels zijn we in de uitvoerende fase gekomen en is iedereen hard bezig zijn plannen waar te maken.

In Frankrijk was het niet altijd even gemakkelijk. Een zware looptocht (vooral de tweede dag), een pittige fietstocht, bomen zagen onder de brandende zon, letterlijk in het stof bijten bij Dominique, intensieve gesprekken met Jan Klamer en voeg daarbij de zelfs voor Frankrijk ex-

Tekst en foto's: Lex Blok

treem hoge temperaturen, dan mag het duidelijk zijn, dat we het wel over doorzetters hebben, die inmiddels weten wat ze willen.

Nu terugkijkend op die periode in Frankrijk kunnen we de handen over

de buik vouwen en verhalen over: "Weet je nog...?" En concluderen dat we met zijn allen een prima stukje werk hebben geleverd

Op de volgende pagina's vindt u een overdruk van het verslag over een deel van deze tocht in de zaterdag-bijlage van de Leeuwarder Courant.

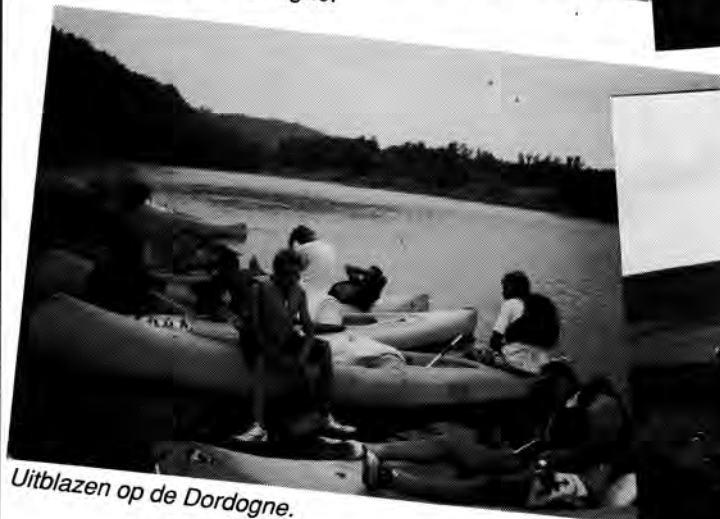
Houtzagen voor de winter.

Fietstocht langs de Dordogne.

Bivak op de Puy de Mary.

Uitblazen op de Dordogne.

Looptocht boven in het Centraal Massief.

Sneon en Snein

Zaterdagse bijlage Leeuwarder Courant

„Ja dat is kut, kut, kut man, het leven is een teringzooi. Kut, kut, kut man. Lopen, klimmen, dalen en dan weer van voor af aan.” Op de wijze van de hit ‘Mooi man’ van ‘Het mannenkoor Karrespoor’ banen negen ‘perspectiefloze probleemjongeren’ (‘moeilijk opvoedbare jongens’ in de volksmond) van het vakinternaat Aekinga uit Appelscha zich een weg door het Franse gebergte tussen de Puy de Dôme en de Puy Mary.

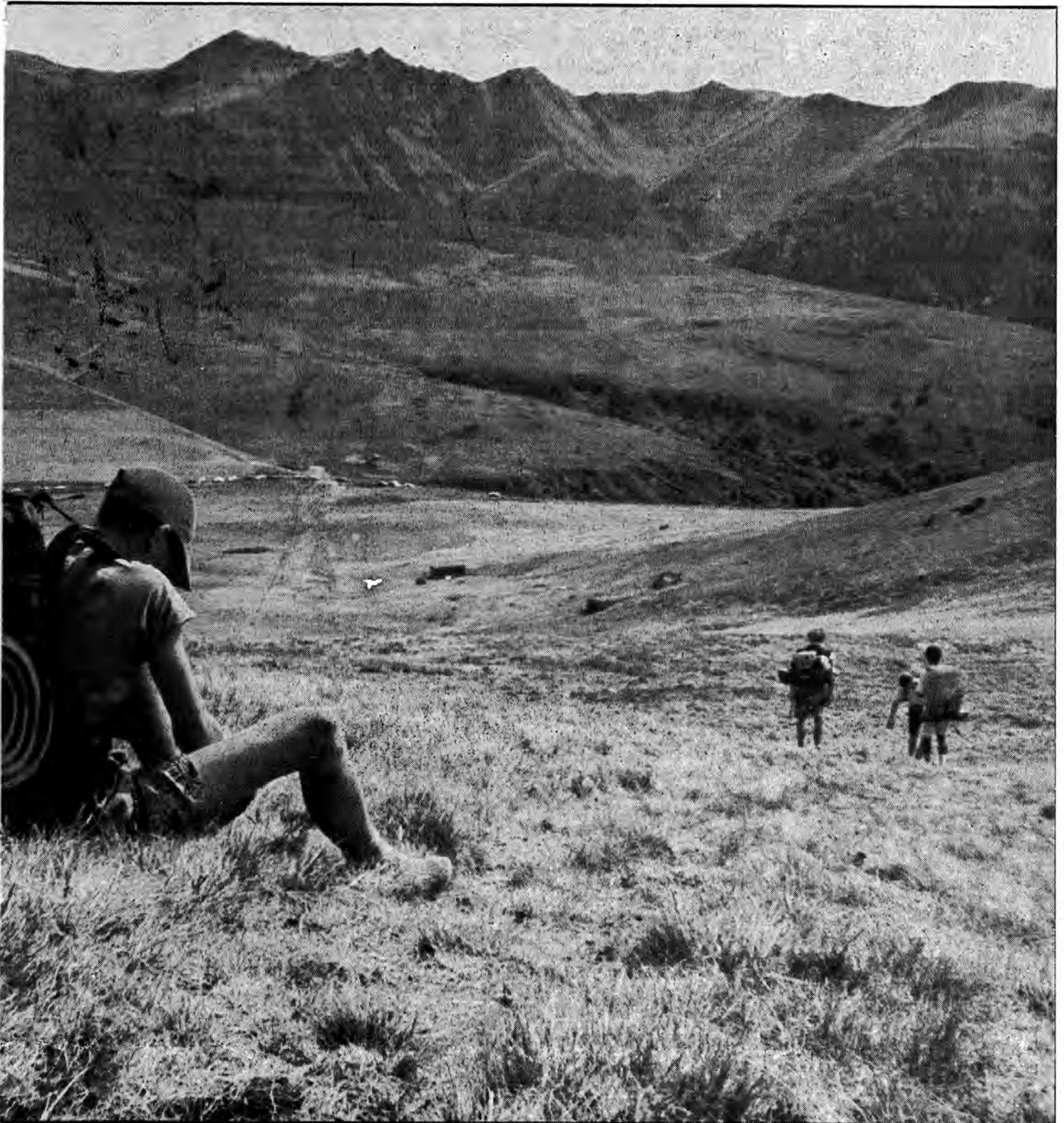
De 120 kilometer lange looptocht die zes dagen duurt, maakt onderdeel uit van een ‘ervaringsleerproject’ van zes maanden (een maand in Frankrijk, vijf in Nederland) waaraan Aekinga zijn ‘moeilijkste gevallen’ sedert twee jaar onderwerpt. „We willen dat de jongens zichzelf leren kennen en al hun illusies vergeten. Ze moeten nu eindelijk eens met concrete toekomstplannen komen”, zegt de al elf jaar in Frankrijk wonende Jan Klamer, voorzitter van de stichting ‘Les Amis d’Aurillange’ die het project organiseert.

Door Johann Mast

S&S

31 augustus 1991

'Die jongen moet nu eindelijk eens zelfstandig worden'

De jongens die naar Frankrijk gaan, zijn 'ontspoord' in de samenleving. Via allerlei hulpverleningsinstanties binnen en buiten Aekinga is geprobeerd de jongens weer 'op de rails' te krijgen, tot nog toe zonder resultaat. 'Frankrijk' (en wat er dus op volgt) is voor deze jongens de laatste kans om hun leven (weer) op orde te brengen. Begeleider Isaack Saptanno vindt het een voordeel dat de jongens vaak kort voor het project op het internaat komen. „Als we ze niet kennen, beginnen we in ieder geval zonder vooroordelen.”

De eerste maand van het 'ervaringsleerproject', zoals Klamer de methode het liefst omschrijft, is niet bedoeld om dubbelgespiede 'Schwarzeneggers' van de jongens te maken, maar ze in een korte, hevige periode te laten ontdekken wie ze zijn en wat ze willen. Het project bestaat naast de voettocht uit werken bij Franse boeren, een vierdaagse fietstocht, een kanotocht op de rivier de Dordogne, een solo-bivak van 36 uur en een zogenaamde 'treinbaantocht', waarbij een dag lang over het spoor wordt gelopen.

„Zwaar, inderdaad”, zegt Klamer. „Maar deze jongens zijn niets gewend en moeten worden getraind in het krijgen van een normaal, vast leefpatroon. Iedere dag om zeven uur opstaan, om acht uur in de startblokken staan en leren voor zichzelf te zorgen. Die zelfdiscipline, dáár gaat het om. Verder wordt er een proces op gang gebracht waardoor de jongens tijdens deze maand over hun problemen gaan praten, met elkaar en in de groep met mij.”

Zelfstandig

Het gaat er in feite om dat de jongens in de eerste maand de basis leggen voor de volgende vijf maanden in Nederland en wat er daarna met hun leven gebeurt. In Frankrijk

worden ze fysiek op de proef gesteld, komen ze zichzelf tegen, moeten ze leren zelfstandig te functioneren en iets voor een ander te betekenen. Terug in Nederland wordt, in samenspraak met ouders en begeleiders van Aekinga die zijn meegevoerd, gekeken naar hun ervaringen en wat er is blijven hangen. Verder wordt er vanaf dat moment zeer intensief gewerkt om de plannen op korte termijn realiseerbaar te maken. Het is voor de jongens dan van het grootste belang dat hun omgeving ze daarin steunt.

Klamer: „Deze jongens zijn niet gewend dat er naar hen wordt geluisterd. Dat is hier anders, we luisteren naar alle jongens, mits ze concrete plannen hebben en niet zeggen dat ze koning willen worden terwijl ze maar tot de derde klas van de lagere school zijn gekomen. Het gaat erom dat ze een patroon opbouwen en dat voor de rest van hun leven niet meer loslaten. Ze moeten wel goed beseffen dat het hun laatste kans is, anders kunnen ze net zo goed op de wc blijven zitten met het haakje d'r op.”

Het is pas het tweede jaar dat Aekinga op deze manier bezig is. „De eerste keer was alles voor ons ook nieuw”, zegt Saptanno. „We wisten niet wat we meemaakten toen een jongen die jarenlang met niemand een woord had gerept over zijn incestervaringen, plotseling na vier dagen lopen begon te vertellen over zijn problemen. Doordat ze vermoeid zijn, wordt hun weerstand om te vertellen minder.”

En dat is vaak nog maar het begin. Uit ervaring blijkt dat jongens – als ze al met iemand praten – vaak alleen met diegenen praten die hetzelfde hebben meegemaakt. Door een maand als groep met elkaar om te gaan, komen de jongens echter steeds meer los en durven ze hun gevoelens temidden van de andere jongens kenbaar te maken. Klamer, die al 28 jaar in dit werk actief is,

waarvan de laatste elf jaar in Frankrijk, moedigt hen daarbij aan. Tijdens het project komt hij om de drie dagen om met de jongens van gedachten te wisselen. In de groep, want dat werkt volgens Klamer het snelst.

Daryl (16) werd op zijn tweede jaar uit Colombia geadopteerd. Op zijn twaalfde kwam hij met 'verkeerde vrienden' in aanraking, rookte hasj, werd een paar keer van school gestuurd en stal wel eens als hij in geldnood zat. „Ik had overal schijt aan, ging steeds meer blowen en drinken. Ik verneukte iedereen, ook mijn ouders. Het werd steeds erger, mijn ouders vertrouwden me niet meer en mijn zus treiterde me vreselijk, zonder dat mijn ouders er iets aan deden. Toen ik op een gegeven moment naar het internaat moest, wist ik niet eens waarom eigenlijk.”

„Op het internaat kwam ik als de stoere bink binnen. Ik ging slaan en op het eerste kamp ging ik zuipen en gedroeg me erg agressief. Nu realiseer ik me wel dat ik moet veranderen, niet alleen voor mezelf, maar ook voor mijn vriendin.” „Heb je het blowen nu in de hand?”, vraagt Klamer hem. „Ik stop met blowen als ik uit Frankrijk terug kom”, is het resolute antwoord. „En je drankgebruik?” „Iedereen drinkt, ik heb mezelf best in de hand.”

Dus niet, blijkt na lang 'doorzagen' van Klamer, die niet om de hete brij heen draait, maar op de mah af zijn vragen op de jongens afvuurt. Daryl geeft uiteindelijk – schoorvoetend – toe dat ook op dat vlak nog het een en ander verbeterd moet worden. „Het viel me meteen op dat Daryl geen realistisch beeld van zichzelf gaf. Door directe vragen te stellen, confronteerde ik hem ermee, zodat hij uiteindelijk zelf de conclusie trok die ik allang getrokken had”, legt Klamer uit.

Vier hamburgers

De looptocht, die een gedeelte (120 km) van het lange-afstandwandelpad GR 4 bestrijkt, is het begin van het 'ervaringsleerproject'. De groep, bestaande uit negen jongens en drie begeleiders, komt op maandagavond 12 augustus aan op de top van de Puy de Dôme, waar de eerste nacht wordt doorgebracht. Per tweetal krijgen de jongens een tent, een rugzak en voor zes dagen eten mee. Van dit moment af komt het aan op discipline: opstaan om zeven uur, om acht uur klaar staan voor vertrek en, ook belangrijk, zorgen goed met de etensvoorraad om te gaan. Iets dat bij lang niet iedereen vanaf het begin goed gaat, hoewel het (zeker wat het warm eten betreft) zo gemakkelijk lijkt.

Want iedereen heeft voor zes dagen vlees mee; vier hamburgers en een rookworst. Key (17) neemt het niet zo nauw met zijn vleesvoorraad; als hij op de tweede dag honger krijgt gooit hij twee hamburgers in de pan, in plaats van de brinta of de muesli te eten, die als 'brood' dienst doen. „Wat maakt mij dat uit?“, is zijn commentaar. „Dan eet ik toch twee keer geen vlees?“ Anderen hebben al op de eerste dag hun complete fruitvoorraad (drie appels en drie sinaasappels) er door en weer anderen delen koeken uit dat het een lieve lust is. „Ik krijg ze vast wel eens terug.“

Shagpauze

Direct na het begin van de looptocht wijkt het gros van de groep al van de route af. Wat nou omlopen over het pad? Hup, verticaal naar beneden gaat veel sneller. Dat gaat nog even door, maar naarmate de vermoeidheid groter wordt, worden de 'jonge honden' tammer: wie vooraan begint, eindigt achteraan. Het geklaag begint. „Wanneer hebben we shagpauze?“, is een vraag die steeds vaker wordt gehoord.

Henk (17) is voordat er ook nog maar een meter gelopen is al moe, zo lijkt het. Hij is veel te zwaar, brengt het grootste deel van zijn tijd door voor de televisie en is eraan gewend dat alles voor hem wordt geregeld.

Tijdens de tocht gooit hij bij iedere stop zijn rugzak af om er lamlendig naast te gaan zitten en telkens als laatste weer te vertrekken. Hij raakt steeds verder achterop en met de grootst mogelijke moeite slagen begeleider Lex Blok en stagiaire Peter Stolk erin hem weer bij de groep te krijgen, die dan al bivak heeft gemaakt. Toch krijgt Henk complimentjes van de groepsleiding. Blok: „Die jongens hebben er niets aan te worden afgesnauwd, dat zijn ze hun hele leven al.“

De complimentjes worden door Henk op de tweede dag niet opgepikt. Al na tien meter zijgt hij met een diepe zucht neer. De eerste irritaties ontstaan al in de groep: „Kom op, Henk, wij zijn ook moe.“ Uiteindelijk wordt besloten dat twee begeleiders (Saptenno en stagiaire Michel Hettinga) bij Henk blijven en dat de groep zal doorgaan. Henk wenst echter niet door te gaan en ten einde raad laten ook Saptenno en Hettinga hem aan zijn lot over. „Riskant? Welnee“, zegt Jan Klamer. „De route is zo goed aangegeven dat niemand de weg hoeft kwijt te raken. En bovendien: hier gaat het juist om, die jongen moet nu eindelijk eens zelfstandig worden.“

Henk brengt een dag en een nacht alleen in zijn tentje door en vindt ten einde raad een telefoon; hij belt Klamer op, of die hem „alsjeblieft bij de groep wil brengen“. Klamer zwicht, de jongen heeft al heel wat meegeemaakt en heeft bovendien beloofd niet weer achterop te raken. Wat meteen opvalt is de metamorfose die Henk heeft ondergaan tijdens zijn 'vervroegde solo-bivak'. Was hij eerst stil en ongemotiveerd, nu zorgt de blijdschap over de terugkeer bij de groep voor ongekende taferelen. Hij praat en lacht volop met de anderen mee, die aanvoelen dat flauwe grappen nu niet op zijn plaats zijn.

De eerste dag na Henks terugkeer lijkt het dan ook de goede kant met hem op te gaan. Het lopen gaat weliswaar moeizaam – bij iedere stap lijkt hij te 'vallen' – maar de wil om bij de groep te blijven is er tenminste, wat een reden voor de ande-

ren is om Henk extra te stimuleren. De volgende dag is het weer het oude liedje: Henk raakt achterop, doet geen moeite bij te blijven en brengt opnieuw alleen de nacht door.

Wéér belt hij Klamer, die niet opnieuw door de bocht gaat. „Hij kan geen kant op, is volledig op de route aangewezen en heeft genoeg eten bij zich. Hij vindt de weg vanzelf.“ Niet dus; Henk verdwaalt weer en duikt pas op de laatste dag van de tocht op als hij met het busje wordt opgehaald. Hij belooft beterschap bij het boerenwerk. „Dat gaat tenminste met de handen en dat ligt me beter.“

Dagboek

Iedere jongen houdt een dagboek bij, dat aan het einde van de 'Franse' maand met een begeleider wordt bekeken. De vraag is wat er dan overblijft van de plannen die gemaakt zijn en of ze realiseerbaar zijn. Voordat de jongens terug naar Nederland gaan, worden hun toekomstplannen per fax naar Aekinga gezonden, zodat ouders en hulpverleningsinstanties al vast op de hoogte zijn. „Na deze maand in Frankrijk gaan we praten met de ouders“, zegt Saptenno. „De jongens zijn daarbij. Het is soms moeilijk om ouders te overtuigen omdat het toch vaak de eerste keer is dat hun zoon zelf met een plan komt. We begeleiden ze tot december. Mocht hulp dan nog nodig zijn, dan wordt die verder op het internaat voortgezet.“

(De namen van de jongens in dit verhaal zijn verzonnen.)

**MOEILIJKE JONGENS
VAN AEKINGA
LEREN DISCIPLINE
OP FRANSE
OVERLEVINGSTOCHT**

Het beginkamp van groep vier

Evenals voorgaande jaren hield leefgroep vier zijn beginkamp. We doen dit met de bedoeling om elkaar beter te leren kennen, zodat we daar in de groep mee verder kunnen.

Aangezien we vaak vrij jonge jongens hebben kiezen we voor een kamp met veel activiteiten; zodat wij de jongens goed leren kennen (zowel de goede als de iets minder goede kanten) en de jongens ons.

Eenmaal aangekomen, maandag 2 septemebr, op de camping begon de eerste klus: ten-ten opzetten. En neem maar van ons aan, dat het een hele klus was, mede door de onervarendheid van de boys alsmede het ontbreken van de juiste tentstokken.

Gelukkig was het dertig graden, zodat de moed en de stemming er in bleef.

Nadat dit alles gelukt was, was het tijd om de kamping te verkennen en tijd voor activiteiten als zwemmen, surfen, kayakken en vliegeren. Ook werd er tussendoor veel gevestig. Al viel de vangst met tien stuks de hele week wat tegen.

tekst en foto's van de jongeren en de leiding

De eerste drie dagen was het prachtig warm weer, zodat we veel op, in en rond het water vertoefden. De Kayak, de motor-boot (à la Miami Vice) en de surfplanken waren konstant in gebruik.

De sfeer was prima al werd dit ontstierd door een vernielde telefooncel. De des-betreffende jongens zijn door de rest vann de groep hier behoorlijk over aan gesproken en

hebben hierna niet meer zo'n leuk kamp gehad.

Ook zijn Sytze, Epke en Jelle Waidijk nog op bezoek geweest en ze bleven tot 's avonds laat. Dit was enorm gezellig en wij willen hun hiervoor nog bedanken.

Het eten was de hele week weer erg lekker (niemand is tenslotte ziek geworden) en de stemming zo goed, dat we zelfs de laatste avond in de regen hebben gezwommen om zo waardig afscheid te nemen van het meer.

We kunnen terugkijken op een geslaagd kamp waarbij zeker het doel van deze week naar voren is gekomen.

We kunnen hier in de groep goed mee verder en zo blijkt voor ons →

*Tja, dat moet je Amsterdammers voor-
doen. Die vissen niet zo vaak. Een ding
is zeker, ze letten goed op.*

eens te meer dat het kamp van
groot belang is !

Tot slot nog dit; wisten jullie dat:

- Robert met windkracht 1 in het water woei,
- Bas het toiletblok vaker bezocht heeft dan de rest samen,
- Dave Berlips aardig kan vliegen, maar moeite heeft met het ontwijken van bomen,
- Ronny ook deze zomer op deze camping is geweest,
- Dave Bachmeyer goed kan koken,
- Dennis ruzie heeft gehad met zijn tent en verloor,
- Willem enorm van vissen houdt, maar weinig vangt, (en de vissen dus niet van hem),
- Wybe verliefd werd op de motorboot,
- Werner naar zijn zeggen een vis aan zijn haakje had van bijna één meter,
- Paul enorm genoten heeft en een nieuwe hengel heeft gekregen,
- Auke een echte kampeerder is (t.v., koelkast en kachel had hij bij zich),
- Carin gek is op soft-ice en broodjes kroket,
- Theo nog nooit zo luxe gekampeerd had,
- en Anne zijn auto een rijdende disco-theek is.

24-uurs fietsmarathon

Traditie van de fietsmarathon in Aekinga wordt weer opgepakt

Op woensdag 9 oktober pakt leefgroep vijf de traditie van de vierentwintig uren fietsmarathon weer op. 's Middags om drie uur wordt het startsein gegeven voor een 24 uren rit tegen de klok. Er moet dan binnen die tijd zoveel mogelijk ronden worden gefietst om de middenwei, en dat op een gewone fiets.

Door de verbouwing kon dit evenement de laatste twee jaar niet in Aekinga plaats vinden. Vorig jaar heeft leefgroep drie hetzelfde gedaan in de Eikenhorst, maar dan op steps.

Nu de nieuwbouw echter klaar is, wil de tien man sterke leefgroep het oude record van meer dan 3190 ronden verbeteren.

Of dat lukt is de vraag, omdat het nieuwe parcours 17 meter langer is, en een aantal scherpe bochten meer heeft.

Als leefgroep vijf meer dan 2946

ronden heeft gefietst, is ze ook de 654 km grens gepasseerd, en heeft ze het record verbeterd.

Op het spel staat voor deze grandioze prestatie een fraaie wisselbekeer en de sponsoring door een groot aantal medewerkers.

Telefonische bereikbaarheid

Over de telefonische bereikbaarheid van het internaat hadden een aantal ouders vragen. Daarom een aantal aanvullingen op het lijstje van vorige keer.

Het internaat: 05162 - 8222
Na kantooruren telefoonbeantwoorder.
Nariet Wolfkamp: 05162 - 8210
Sjoerd Hogebrink: 05162 - 8205
Harmien Floor: 05162 - 8205
Administratie: 05162 - 8206
Edukatie: 05162 - 8260

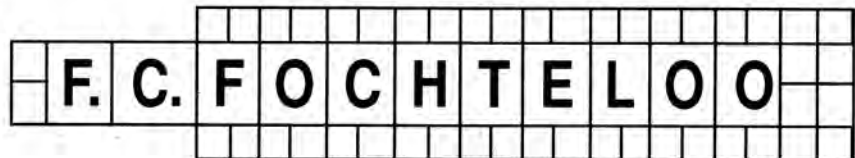
In het internaat maken we gebruik van een automatische centrale, dit betekent, dat als een telefoon niet wordt opgenomen, deze dan automatisch wordt doorgeschakeld naar de telefoniste.

Dit geldt ook voor de leefgroepen. Als de telefoon niet wordt opgenomen, schakelt deze automatisch over naar het andere nummer van de leefgroep. Wordt deze ook niet opgenomen dan schakelt de centrale automatisch naar de telefoniste.

KLEDING

Nu de koude maanden weer voor de deur staan, komt vanuit de groepsleiding de vraag of ouders eens met hun zoon willen kijken of deze voor de herfst en de win-ter genoeg warme kleding heeft.

Een ander aandachtspunt vormen de hand-schoenen en de mutsen. Dit geeft elk jaar weer problemen, omdat veel jongens ze vergeten en ze moeten lenen.

Na de zomervakantie hadden we ook dit keer binnen Aekinga de spanning van krijgen we genoeg jongens binnen het internaat die voetballen of wordt het dit seizoen ook weer niets met een B1. We hadden ons al opgegeven, maar...

Een ander probleem waar we in het internaat mee zaten was dat de jongeren niet meer gezamenlijk een weekend naar huis gaan, maar dat dit nu individueel bekeken wordt.

Dat betekende dat je anders al van te voren kon bekijken wanneer het "verlof" was en niet kon spelen en dat dit nu moeilijker ligt.

En om er verzekerd van te zijn dat je elke zaterdag er tenminste elf in het veld hebt dartelen, heb je er met onze nieuwe "weekend regeling" er minstens een man of 20 nodig in plaats van de 14, 15 die we anders nodig hadden.

In tegenstelling tot vorig jaar kwamen er een groot aantal nieuwe jongens in het internaat, die konden en wilden voetballen. Zo kregen we niet alleen onze 20 spelers bij elkaar, maar tevens ontstond er een kleine reservebron op de wachtlijst om de plaats in te nemen voor een eventuele tussentijdse vertrekkende.

Na eerst V.E.V. '67 uit Leek en tot vorig jaar Lycurges uit Groningen getraind te hebben is onze sportleider Frits Diepenbroek van het zaterdagmiddag naar het zaterdagmorgen-voetbal overgegaan en steekt zijn kunnen en enthousiasme nu in Fochteloo B1, bijgestaan door Mustafa Yoefi als zijn assistent en ondergetekende als vaste begeleider.

Echter nu zonder bus. Afgelopen wedstrijd mochten we nog heel even gebruik maken van dit vervoermiddel, maar we zijn nu weer gebonden aan onze witte Fiat Ducato en een aantal personenauto's.

Na twee keer trainen ontstond op zaterdag 31 augustus de eerste wedstrijd op het programma.

Sytze de Vries.

T.F.S. B1 - FC Fochteloo B1 5-0

De eerste helft moesten we enorm wennen aan elkaar. Dit resulteerde ook in een 4-0 achterstand.

Toen we de tweede helft de poppetjes wat beter op de juiste plaats hadden staan, ging het aanzienlijk beter.

T.F.S. had twee, makkelijk verdiende, strafschoepen nodig om nog éénmaal te kunnen scoren. Helaas moest in de laatste seconde van de wedstrijd één van onze spelers het veld ruimen, wegens aanmerkingen op de leiding.

Er zal nog zeer veel getraind en gepraat moeten worden om tot betere resultaten te kunnen komen. Duidelijk is, dat we allen van zeer goede wille zijn, en met dat als uitgangspunt zien we de toekomst hoopvol tegemoet.

Frits Diepenbroek.

"KAMPIOEN VAN DE B.J. CENTRA"

Verslag van het voetbaltoernooi voor jongeren uit B. J. Centra in Zweeloo

Op donderdag 12 september werd door B.J.Centrum "De Baanderhoek" in Zweeloo een voetbaltoernooi georganiseerd voor jongeren.

Door de droogte hing het doorgaan van dit toernooi aan een zijden draadje. Echter door de inzet van voetbalvereniging Zweeloo en door de medewerkers van "De Baanderhoek" kon alles onder optimale omstandigheden normaal doorgang vinden.

Het was een stralende dag. De verwachtingen waren niet al te hoog gespannen: "als we maar één wedstrijdje winnen", was een veel gehoorde opmerking tijdens de heenreis.

De eerste wedstrijd voldeed reeds aan deze verwachting; er werd namelijk met 1 - 0 gewonnen van Papenvoort, door een schitterend doelpunt van Daniël Muday.

Nadat ook de Baanderhoek en B.J.Twente aan de zegekar waren gebonden, moesten we de strijd aanbinden met het asielzoekerssteam van "Valentijn" uit Nuspeet. Dit team bestond uit louter Romario's, Pele's en Maradona's. Tot 3 minuten voor de rust wisten we met kunst en vliegwerk van onze jongens de nul op't scorebord te houden. Vooral Hassan Osman was super gemotiveerd tegen zijn oude medebewoners.

Er werd tegen deze latere soevereine winnaars van dit toernooi met 4 - 0 verloren. De betere ploeg had gewonnen.

We waren echter snel over de klap heen en versloegen B.J.Utrecht en Vreekwijk met duidelijke cijfers.

Uiteindelijk werden we tweede, of zoals de optimist zegt: "Winnaar van de B.J.Centra".

De grote winst echter van deze dag

was het feit, dat we zonder gele of rode kaarten deze dag zijn doorgelopen en iedereen na afloop van mening was, dat het een zeer goede, fijne en sportieve dag was geweest.

Topscoorders:

Daniël Muday	5 goals
Hassan Osman	4 goals
Peter Bremer	4 goals
Wim Mulder	4 goals

Verder speelden mee: Willem Buerink, Scott Bakker, Robert Schreuder, André Horlings, Werner Plugge, Dennis van Os, Martin Verbeeten, Robert Verwindt, Guido Foks, Mahdi Bzim, Paul Veenstra en Wilmar Bakhuizen.

overdruk uit:

Bijzonder Jeugdcentrum Aekinga

BJ-centrum Aekinga: - Vakinternaat Appelscha
- Fasehuis Heerenveen
- Waddenhoeve St. Annaparochie
- Projekt Daghulp Drachten
- Projekt Frankrijk St. Privat

Aekinga, liggend aan de Aekingaweg achter de Posthoorn, aan de rand van het bos, is een vrij grote instelling voor jeugdhulpverlening in Appelscha. Er gebeurt het een en ander.

Nieuwbouw

Dat er op het terrein iets verandert is zichtbaar aan het eind van de weg. Werd eerst het gezicht van Aekinga bepaald door de poort met daarachter het administratiegebouw, nu zijn alleen struikgewas, bouwhekken en bouwactiviteiten zichtbaar.

Twee jaar geleden kreeg Aekinga toestemming 3 oude groepspaviljoens en het administratiegebouw af te breken en te vervangen door nieuwbouw. In het voorjaar van 1990 verzorgden de jongeren en medewerkers zelf de afbraak en de Bouwmaatschappij Leeuwarden startte de nieuwbouw o.l.v. de architect Paul Kokshoorn.

De Eikenhorst

De jongeren uit de afgebroken leefgroepen werden tijdelijk gehuisvest op het leegstaande internaat "De Eikenhorst" te Geewenbrug. Daar werd weer een volledig draaiend internaat opgezet met een eigen school. Wel verscheen er een touringcar in het straatbeeld van Appelscha, die drie keer per dag de jongeren heen en weer pendelde voor het volgen van praktijkonderwijs in Appelscha. Dit werken op twee plaatsen gedurende een periode van anderhalf jaar betekende voor alle medewerkers, waaronder veel tijdelijk personeel, hard werken om alles in goede banen te leiden en te houden.

Verhuizing

De afgelopen maand is er weer verhuisd en heeft Aekinga de nieuwe groepen in gebruik genomen. Dit terwijl er nog druk gewerkt wordt in en om de gebouwen, want lang niet alles is klaar en afgewerkt. De jongeren bouwden zelf mee aan de fietsenschuren. Door het plaatsen van een noodgebouw voor 4 leslokalen werd er tijdelijk op andere plaatsen kantoorruimte gecreëerd.

echter meer veranderingen voorgedaan. Het Bijzonder Jeugdwerk, waar Aekinga een onderdeel van is, werd in januari 1989 geprivatiseerd. Het Bijzonder Jeugdwerk richtte zich naast het werken in internaatverband ook op andere vormen van hulpverlening.

Aekinga ontwikkelde zich tot een vrij groot BJ-centrum met een breed aanbod in de hulpverlening. Het grootste onderdeel is het vakinternaat te Appelscha voor 68 jongens, waar de ontwikkelingen ook niet stil gestaan hebben. Bij de werkplaatsen zijn er uitstekend ingerichte ruimtes voor motorvoertuigtechniek en consumptieve techniek bijgekomen.

Projektgroep

Er is sinds een jaar een Jongeren-Projectgroep. Met 9 jongeren gaat Aekinga binnen een week na hun

Projektgroep Frankrijk.

Ontwikkelingen

Deze bouwactiviteiten zijn de zichtbare veranderingen op Aekinga. De afgelopen jaren hebben zich

plaatsing een maand naar Frankrijk. Daar wordt een intensief programma afgewerkt: een zesdaagse looptocht van 120 km

overdruk uit:

Appelscha

is een maandelijkse uitgave van
Plaatselijk Belang Appelscha

Bijzonder Jeugdcentrum Aekinga

BJ-centrum Aekinga: - Vakinternaat Appelscha
- Fasehuis Heerenveen
- Waddenhoeve St. Annaparochie
- Projekt Daghulp Drachten
- Projekt Frankrijk St. Privat

Aekinga, liggend aan de Aekingaweg achter de Posthoorn, aan de rand van het bos, is een vrij grote instelling voor jeugdhulpverlening in Appelscha. Er gebeurt het een en ander.

Nieuwbouw

Dat er op het terrein iets verandert is zichtbaar aan het eind van de weg. Werd eerst het gezicht van Aekinga bepaald door de poort met daarachter het administratiegebouw, nu zijn alleen struikgewas, bouwhekken en bouwactiviteiten zichtbaar.

Twee jaar geleden kreeg Aekinga toestemming 3 oude groepspaviljoens en het administratiegebouw af te breken en te vervangen door nieuwbouw. In het voorjaar van 1990 verzorgden de jongeren en medewerkers zelf de afbraak en de Bouwmaatschappij Leeuwarden startte de nieuwbouw o.l.v. de architect Paul Kokshoorn.

De Eikenhorst

De jongeren uit de afgebroken leefgroepen werden tijdelijk gehuisvest op het leegstaande internaat "De Eikenhorst" te Geeuwenbrug. Daar werd weer een volledig draaiend internaat opgezet met een eigen school. Wel verscheen er een touringcar in het straatbeeld van Appelscha, die drie keer per dag de jongeren heen en weer pendelde voor het volgen van praktijkonderwijs in Appelscha. Dit werken op twee plaatsen gedurende een periode van anderhalf jaar betekende voor alle medewerkers, waaronder veel tijdelijk personeel, hard werken om alles in goede banen te leiden en te houden.

Verhuizing

De afgelopen maand is er weer verhuisd en heeft Aekinga de nieuwe groepen in gebruik genomen. Dit terwijl er nog druk gewerkt wordt in en om de gebouwen, want lang niet alles is klaar en afgewerkt. De jongeren bouwden zelf mee aan de fietsenschuren. Door het plaatsen van een noodgebouw voor 4 leslokalen werd er tijdelijk op andere plaatsen kantoorruimte gecreëerd.

echter meer veranderingen voorgedaan. Het Bijzonder Jeugdwerk, waar Aekinga een onderdeel van is, werd in januari 1989 geprivatiseerd. Het Bijzonder Jeugdwerk richtte zich naast het werken in internaatverband ook op andere vormen van hulpverlening.

Aekinga ontwikkelde zich tot een vrij groot BJ-centrum met een breed aanbod in de hulpverlening. Het grootste onderdeel is het vakinternaat te Appelscha voor 68 jongens, waar de ontwikkelingen ook niet stil gestaan hebben. Bij de werkplaatsen zijn er uitstekend ingerichte ruimtes voor motorvoertuigtechniek en consumptieve techniek bijgekomen.

Projektgroep

Er is sinds een jaar een Jongeren-Projectgroep. Met 9 jongeren gaat Aekinga binnen een week na hun

Projektgroep Frankrijk.

Ontwikkelingen

Deze bouwactiviteiten zijn de zichtbare veranderingen op Aekinga. De afgelopen jaren hebben zich

plaatsing een maand naar Frankrijk. Daar wordt een intensief programma afgewerkt: een zesdaagse looptocht van 120 km

overdruk uit:

Appelscha
Appelscha

is een maandelijkse uitgave van
Plaatselijk Belang Appelscha

grote BJ-Noord-organisatie voor de jeugdhulpverlening in Friesland, Groningen en Drente opgesteld. Aekinga, Papenvoort te Rolde, de Baanderhoek te Zweeloo en BJ-Groningen gaan daarin samen. Het internaat de Baanderhoek te Zweeloo wordt opgeheven. De hulp aan jongeren wordt uitgebreid van 305 naar 400 plaatsen door lichtere vormen van hulp toe te passen. In de stad Groningen wordt het hoofdkantoor gevestigd. Voor Aekinga betekent dit in ieder geval dat de bouw van het nieuwe

administratiegebouw in de vorm zoals het gepland was niet doorgaat. En voor de medewerkers houdt dit onzekerheid in over de werkplek. De onzekerheid zal van korte duur zijn omdat de hele reorganisatie binnen 2 jaar afgerond moet zijn.

Voor Aekinga in z'n geheel is er een beter toekomstperspectief binnen BJ-Noord dan wanneer het zelfstandig zou blijven met plaats voor 122 jongeren, een budget van 8 miljoen en 89 medewerkers (inclusief parttimers), te meer

omdat Aekinga geen landelijke voorziening kan blijven en zich wel moet richten op het noorden.

De officiële opening en open dag om o.a. de prachtige nieuwe gebouwen te zien had Aekinga gepland in het voorjaar van 1992, omdat dan ook het administratiegebouw opgeleverd zou worden. Nu moet er eerst een ander plan gemaakt worden omdat de entree nu - zonder administratiegebouw - nergens op lijkt. U wordt op de hoogte gehouden.

De Waddenhoeve te Sint Annaparochie.

